

και σταυρωσιν υπομεινας αγαθη
ο θανατω τον θανατον σκυλευσας και
εγερσιν δειξας ως θεος μη παριδησους
επλασας τη χειρι σου δειξον την φι
λαν θρωπιαν σου ελεημον δεξαι την
τεκουσαν σε θεοτοκον πρεσβευου
σαν υπερ ημων και σωσον σωτηρη
μων λαον απεγνωσμεενο ο ο ον

λη θως ^Δταις ο ^Γσι ^Νι ^Ναις προ σε ε τα ζας
 γυ ναι ^Δζι ^Γκη ρυ ^Νυ ζαι την ε γερσιν α πο
 στο λοις ως γε γρα πται ^βκαι ^λδρο μαι ος ο Πε
 τρος ε ^βπε στη τω μνη μα τι ^λκαι το φως εν τω
 τα φω ⁺ο ρων κα τε πλητ τε το ^βο ^λο θεν και
 κα τει δε τα ο ^Γθο ο νι α ^Νμο ο να ^Γχω
^Γρι ^Γις του θει ου σω μα τος εν αυ τω κα τα
^Γκει με να ^Μκαι ^Γπι στευ σα ας ε ε βο η η σε ^Γ
 δο ζα σοι Χρι στε ο Θε ος ^Δο ^Ντι σω ζεις α
 παν τας ^ΜΣω ω τη ρ ^Γη η μων ^Ντου Πα τρος γαρ
 υ ^Γπα αρχεις α ^Γπα αυ γα α σμα ^γ

Και νυν και αι και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην

την ου ρα α νι ον πυ υ λην και κι

βω τον το πα να γι ον ο ο ρος την φω ταυ

γη νε φε ε λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι

ον κλι μα κα τον λο γι κον Πα ρα δει σον της

Ευ ασ την λυ τρω σιν της Οι κου με νης πα σης

το με γα κει μη λι ον ο τι σω τη ρι α α

εν αυ τη δι ε πρα α χθη τω κο ο ο

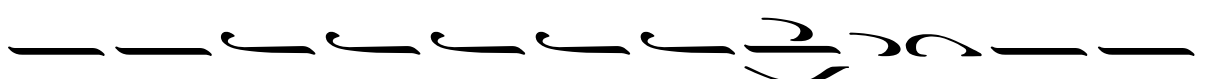

σμη και α φεις των αρ χαι ων ε γ κλη μα των

δι α του το βο ω μεν αυ τη πρε σβευ ε

 τω σω Υι ω ω και Θε ω των πται σμα των

 α φε σιν δω ω ρη σα α σθαι τοις ευ σε βως

 προ σκυ νου ου σι τον πα να α γιον το ο κο ον

 σου

Μετά την β' Σπυχολογίαν. Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ' Γα

 Ἄ ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε ε

 σφρα α γι σα αν το Αγ γε λος τον λι θον εκ

 της θυ ρας α πε ε κυ λι ι σε γυ ναι κες ε

 θε α σαν το ε γη γερ με νον εκ νε

 κρων και αυ ται ευ η γ γε λι σαν το τοις μα

 θη ταις σου ου εν Σι ι ων ο τι α νε στης

η ζω η των απαντων και δι ελυθη
 τα δεσμα του θανατου Κυρι ε εδοξα α
 σοι
 Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι
 ω Πνευματι
 Ταμυρα της ταφης αι Γυναικες κο
 ομισασαι φωνης αγγελικης εκ του τα
 φου ου ηκουον παυσασθεντων δακρυ
 ων και αν τι λυπης χαραν κοομισασθεν
 κραζατε ανημνουσαι οτι ανεστη Χριστος
 ο ο Κυριος ο ευδοκησας σωσαι

ως Θεος το γένος των ανθρώπων

Και νυν και αι και εις τους αιω

νας των αιωνων αμην

Επι σοι χαιρει κε χαριτω μενη

πασα η ηκτισις Αγ γε λων το συστη

μα και ανθρωπων το ο γένος η γι α

σμενε να ε και Πα ραδει σε λογι κε παρ

θε νικον καυχημα εξ ης Θε ος εσαρ

κωθη και παι δι ον γε γο νεν ο προ αι ω

νων υπαρχων Θε ε ος η η μων την γαρ σην

μητραν θρονον ε ποι οι σε και την σην γα

^N
στερα πλατυ τερανου ρα νωνα πειριγασα
^Γ ^N
το ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη
^Γ
πασα η κτι σι ις δο ζα α σοι

Εὐλογητάρια.

Ἦχος λ̣η̣ Πα — ♯

Εὐλο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

μεταδι και ω μα τασου

των Αγ γε λων ο δη μος κα τε πλα γη

ο ρων σε εν νε κρο ιο ις λο γισ θεν τα του

θα να του δε Σω τη ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον

τα και συν ε αυ τω τον Α δα μ ε γει ραν

τα και εξ Α δου παν τας ε λευ θε ρω σαν

τα

Εὐλο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον

μεταδι και ω μα τασου

^χ₉ Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ
σιν ω μα θη τρι αι κη να τε ^χ₉ ο α
στρα πτωνεν τω τα φω Αγ γε λος προ σε
φθεγγε το ταις μυ ρο φο ροις ^χ₉ ι δε τε υ μεις
τον τα α φον και η σθη τε ^χ₉ ο σω τηρ γαρ
ε ζα νε εστη του μνηματος ^χ₉
^Δ ^Κ
^χ₉ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ζον
μετα δι και ω μα τας σου ^χ₉
^Κ
^χ₉ Η ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον
προς το μνημα σου θρη νο λο γουσαι ^χ₉ αλλ ε
πε στη προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε

ματι

χ
q

Προσκυνομεν Πατερα και τον του ου

του Υιου οντε και το Αγιον Πνευμα την

Αγιαν Τριαδα εν μι α τη ου σι ι

α συν τοις Σερα φειμ κρα ζοντες το Α

γιος Αγιος Αγιος ει Κυρι ε

Και νυ υν και α ει και εις τους αι

ωνας των αιωνων α μην

Ζωο δο την τε κουουσα ελυτρωω

σω Παρθε ε νε τον Αδαμα α μαρτιας χαρ

μο νην δε τη Ευα αν τι λυ υπησπα

ρε εσχες ^{γ'} ρευσαν τα ζωης ι θυ νε προς ταυ

την δε ο εκ σου σαρκω θεις Θεος και αν

θρωπος x
q

^x ^q **Α**λ λη λου ι α αλ λη λου ι α ^{γ'} ^η

αλ λη λου ι α δο ο ζα σοι ο Θεος (Δίς) x
q

Τὸ γ'. ^x ^q **Α**λ λη λου ι α αλ λη λου ι

α αλ λη λου ι ι ι α δο ζα σοι ο Θε

ο ο ο ος x
q

βασσαων ν
α

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι Δ και νυν και αι και εις

τους αιωνων αιωνων αμην ν
α

Αγιω Πνευματι το ζηντα παν

τα φως εκ φωτος Θεος μεγας Δ συν Πατρι

υμνουουμεν αυτο οκαιτω λογω ν
α

Ἀντίφωνον Β'.

Η καρδια μου τω φοβω σου σκε

πεσθη Δ ταπεινοφρονουουσα ε
λ μη υ

ψωθεισα απο πεεση εκ σου ου πανοικτιρ

μον

γ
Α

^γΑ ^NΕπι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως

ελ πι ι δα ου δει σει το τε ^ΔΑ ο τε πυ ρι τα

πα αν τα κρι νει ει και κο λα σει ^γΑ

^χΑ ^NΔο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι ^ΔΑ και νυν και α ει και εις

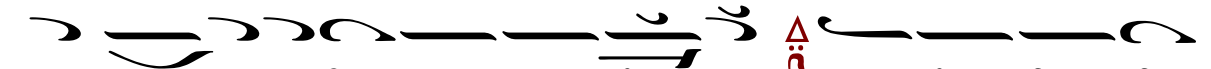

τους αι ω νας των αι ω νων α μην ^γΑ

^γΑ ^NΑ γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος

βλε πει και προ λε γει τε ρα του ργει υ ψι

ιστα ^ΔΑ εν τρι σιν ε να Θε ον με ελ πων ^βΒ ^χει

γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ χει το θει ον ^γΑ

Ἀντίφωνον Γ'. γ^N
κεκραζα σοι Κυριε

προσχεσ κλινον μοι το ουους σου βοων τι

και καθαρων πριν αρησ με απο των εν

θεν δε

επι την μητερα αυτου γην δου

ων πασαυθις αναλυσει του λαβειν βα

σανους η γεερατων βεβιωμενων

δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι και νυν και αι και εις

τους αιωνων αιωνων αμην

Αγιω Πνευματι θεολογι

αμο ναας τρι σα γι α ^Δο Πα τηρ γαρ α

να αρχος ^Δεξ ου εφυ ο Υι ος α χρο ο νως ^{β λ}

και το Πνευ μα ^Δσυ υμ μορ φον συν θρο νον

εκ Πα τρο ος ^γσυν εκ λαμ ψαν

Ἀντίφωνον Δ'. ^γ^N ^Δδου δη τι κα λον η τι

τερ πνον ^Δαλλ η το κα τοι κειν α δελ φους

α μα ^Δεν του ου τω γαρ Κυ ριος ε πηγ γει

λα το ζω η η ναι ω νι αν ^γ

^γ^N ^Δτου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να

του α γρου κο σμων κε λευ ει μη δειν φρον τι

ζειν ^γ

^χ_ν^N
Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι
ω Πνευματι ^Δ_Α και νυν και α ει και εις
τους αι ωνας των αι ωνων αμην ^ν_Α

^ν_Α^N
Αγι ω Πνευματι ε νοει δει αι
τι α παντα ε χειται ει ρη νο βρα βευ τως ^ν_Α

Θε ος του το γαρ ε στι ^Δ_Α Πατρι τε και Υι ω
^Δ_Α ο μο ου σιον κυ ρι ως ^ν_Α

Τὸ Προκείμενον. ^ν_Α^N
^Δ_Α Βασι λευ σει Κυ ρι ος εις

τον αι ω να ^Δ_Α ο Θε ο ος σου Σι ων ^Δ_Α εις

^ν_Α γε νε αν και γε νε αν (Δίς) ^ν_Α

Σπίχ. ^χ_ν^N
^Δ_Α Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον ^Δ αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η
μου ^χ ψα λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ
χω ^Δ

Τὸ τρίτον.

^N ^Δ Βα σι λευ σει Κυ ριος εις τον αι ω να ^Δ
ο Θε ος σου Σιων ^χ εις γε νε αν και γε νε
^M α α α αν ^γ

Τάξις Έωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: ^{χ̣} ^N ^γ
Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός: ^Δ
Ἄ μη ην

^{χ̣} ^Δ ³ ³ ³ ³
Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον

(Δίς)
Κυ υ ριον

Τὸ τρίτον. ^Δ
Ἄ ι νε σα τω πνο η πα σα

^{χ̣} ^Δ
τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι .. Ὁ χορός:

^{χ̣} ^N ^γ
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
 ^{χ̣} ^γ
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
Και τω πνευματί σου

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός:
Δόξα σοι Κύριε δοξάσοι

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἐῖτα ψάλλεται ὁ Ν΄ Ψαλμὸς.

Ἦχος Δι

λε η μου ε λε η στον με ο Θε

ος κα τα το με γα ε λε ος σου και

κα τα το πλη θος των οικτιρμων σου ε

ξα λειψον το ανομημα μου

πι πλει ον πλυ νον με α πο της

α νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρισον με

ο τι την α νο μι αν μου ε

γω γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε

νω πιον μου ε στι δι α παν τος

 Cοι μο νω η μαρ τον και το πο νη

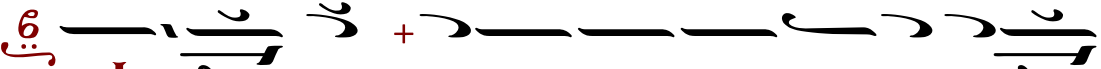
 ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως αν δι

 και ω θης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης

 εν τω κρι νε σθαι σε

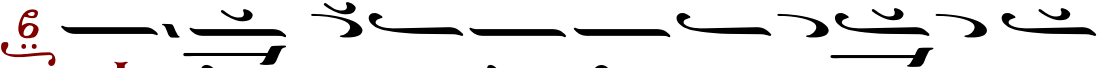
 I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

 φθην και εν α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε

 με η μη τη ρ μου

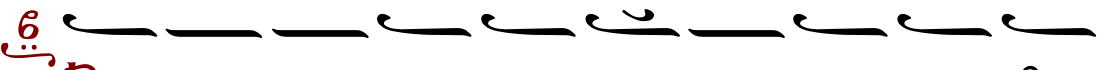
 I δου γαρ α λη θει αν η γα πη σας

 τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

 ας σου ε δη λω σας μοι

 Pαν τι εις με υσ σω πω και κα θα

ρι σθη σομαι **Δ** πλυ νεις με και υ περ χι

ο ο να λευ καν θη σομαι **6**

6 **Α** κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευφρο συ υ νην **Δ** α γαλ λι α σον ται ο

στε α τε τα πει νω με ε ε να **6**

6 **Α** πο στρε ψον το προ σω πον σου +

α πο των α μαρ τι ων μου **Δ** και πα σας τας +

α νο μι ας μου ε ζα λει ψον **6**

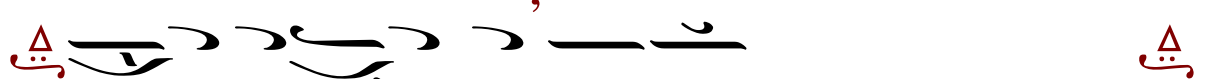
6 **Κ**αρ δι αν κα θα ραν **Δ** κτι σον εν ε ³

μοι ο Θε ος **Δ** και πνευ μα ευ θες εγ και νι ³

σον εν τοις εγ κατοις μου **6**

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ

 σω που σου ^{ox} και το Πνευ μα σου το α γι ον

 μη αν τα νε λησαπ ε μου

Α ποδος μοι την α γαλ λι α σιν

 του σω τη ρι ου σου ^{ox} και πνευ μα τι η γε

 μο νι κω ωστη ρι ζον με

Δι δα ζω α νο μουστας οδους σου

 και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ψου

 σι

Ρυσαι με εζ αι μα των ο Θε ος

 ο Θε ος της σω τη ρι ας μου ^{ox} α γαλ λι

α σε ται η γλωσσα μου την δι και ο σου
νην σου

Κυρι ε τα χει λη μου α νοι ζεις και

το στο ομα μου α να γ γε λειτην αι νεσιν
σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη
σεις

Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν

τε τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην

και τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε

ζου δε νω σει Ἑ

Ἄ γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο

κι α σου την Σι ων και οι κο δο μη

θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ Ἄ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και

ο συ νης α να φο ραν και ο λο καυ τω

μα τα Ἑ

Το τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο σχους και ε λε

η σον με ο Θε ος Ἄ

Ἄ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι **Τ**αις των Α πο στο ο
 λων πρε σβει αις ε λε η μον ε ζα λει
 ψον τα πλη θη **ν'** των ε μω ων εγ κλη μα
 των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην **Τ**αις της Θε ο το ο
 κου πρε σβει αις ε λε η μον ε ζα λει
 ψον τα πλη θη **ν'** των ε μω ων εγ κλη μα
 των

Ελε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πληθος των οι κτιρμων σου ^{τχ} ε ξα λειψον +

το α νο ομημα μου

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα

φου κα θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν ν' ο

την αι ω νιον ζω ην ν' και με γα ε λε ο +

ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

ἄ Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
(δίς)
Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
B
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η
σο ο ον

Ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν.

Ὦδὴ α'. Ὁ Εἰρμός. Ἦχος λδ̣ — Γα̣χ̣

Ἄρμα τὴν λατὴν φάρα ω ε βυ θι

σε τε ρα τουρ γου σα πο τε Μω σα ι κη

ραβδος σταυρο τυ πως πλη ζα σα και δι

ε λου σα θα λασ σαν Ισ ρα ηλ δε φυ γα δα

πεζον ο δι την δι ε σω σεν α σμα τω Θε

ω ανα με λπον τα

Δο ζα τη Α γι α α να στα σει σου

Κυ ρι ε

την παν το δυ να μον Χρι στου Θε ο τη

τα πως μη θαυ μα σω μεν εκ μεν πα θων πα

α σι τοις πι στοις α πα θει αν και αφ θαρ σι
 αν βλυ ζου σαν εκ πλευ ρας δε α γι ας πη γην
 α θα να τον στα ζου σαν και ζω ην εκ τα
 φου α ι δι ον

Δο ζα τη Α γι α α να στα σει σου
 Κυ ρι ε

Ως ευ πρε πησ ταις γυ ναι ζιν ο Α γ γε
 λος νυν εμ πε φα νι σται και τη λαυ γη φε ε
 ρων της εμ φυ του συμ βο λα α υ λου κα
 θα ρο τη τος τη μορ φη δε μη νυ υ ων το φε γ γος
 της α να στα σε ως κρα ζει ε ζη γερ θη ο Κυ

ρι ος

Θεοτοκίον.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Δε δο ζα σμε να πε ρι σου λε λα λην

ται εν γε νε αι αις γε νε ων η τον Θε ον

Λο ο γον εν γα στρι χω ρη σα σα α γνη δε

δι α μει να σα Θε ο το κε Πα ρ θε ε νε δι ο

σε παν τες γε ραι ρο μεν την με τα Θε ον

προ στα σι ι αν η μων

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου.

Ὦδὴ α'. Ἦχος πλ. α'.

Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χάριτος πεπλησμένος, χαρᾶς μου πλήρωσον, τὴν ψυχὴν ἐπαινέσαι, τὸν βίον σου Ἀλύπιε, καὶ τὴν πολιτείαν σου, δι' ἧς πάντας ἠύφρανας, ἰσαγγέλως ἀγωνισάμενος.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄλλον ὡς Σαμουὴλ σε, Θεὸς ἠγίασε, μητρικῆς ἐκ κοιλίας, Ἀλύπιε μακάριε, καὶ βλέπων τὰ ἔμπροσθεν, ὡς Προφήτην ἔνθεον, ἀπειργάσατο ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴνα Θεὸς δηλώσῃ, τὴν σὴν λαμπρότητα, ἣν περ ὕστερον ἔσχες, καλῶς ἀγωνισάμενος, φωτὸς θεοῦ ἔπλησε, τοῦ τεχθέντος Ὁσιε, τὸ δωμάτιον ὑπὲρ ἔννοιαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥῆσις σεπτοῦ Προφήτου, πέρας ἐδέξατο· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, σαρκὶ Θεὸν ἐκύησε, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, συντριβέντας πρότερον, ἁμαρτίας πλημμελήμασι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ὦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς οὐρανίου πατριᾶς τῷ ἔρωτι, κατασχεθεῖς τὴν ψυχὴν, καὶ τὰ ἐκεῖ κάλλη, καὶ τὴν διαμένουσαν, ἐπιποθήσας εὐκλειαν, ἐπιγείου πατρίδος, καὶ γεννητόρων ἐμάκρουνας, Νίκων σεαυτὸν παναοίδιμε. (Δίς)

Δόξα...

Τόπον ἐκ τόπου διαμείβων πέφευγας, τὰ παρατρέχοντα, τὴν κοσμικὴν σχέσιν, ταῖς ἀποχωρήσεσι, σαφῶς ἀποκρουόμενος, καὶ μηδὲν τῶν προσύλων, τὸ εὐγενὲς ἐνυβρίσαι σου, μάκαρ τῆς ψυχῆς ἀνασχόμενος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνὴ δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

ΚΑΝΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ.

Ἦχος πλ. δ'.

ᾠδὴ γ'. ὁ Εἰρμὸς.

^Γ ^Π ^Ν ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ
Ο στε ρε ω σας κατ αρ χας τους ου
 ρα νους εν συ νε σει ^Γ και την γην ε πι υ
^Ν ^Δ ^Γ ⁺
 δα των ε δρα σας εν τη πετρα με Χρι στε
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
 της Εκ κλη σι ας στη ρι ζον ο τι ουκ ε
^Γ ^Γ ^Ν ⁺ ^Γ
 στι πλη ην σου α γιος μονε φι λαν θρω πε
^Γ ^Γ ^Ν ⁺ ^Γ
Δ ο ζα τη Α γι α α να στα σει σου
^Γ ^Γ ^Γ
 Κυ ρι ε
^Γ ^Π ^Ν ^Γ
^Γ ^Γ ^Γ
Κ α τα κρι θεν τα τον Α δαμ τη γευ σει
 της α μαρ τι ας της σα ρκος σου το σω τη ρι
^Ν ^Δ ^Γ ⁺ ^Γ
 ον πα θος ε δι και ω σε Χρι στε αυ τος γαρ

ουχ υ ^Γπευθυ νος ^Γτης του θα να του πειρα

^Δπε φη νας ο ^Γαναμαρτητος ^Γ

^Γδο ^Γζα τη ^NA γι α ^Γαναστασει σου

^ΓΚυ ρι ε ^Γ

^Γτης ^ΠA ^Nνα στα σε ως το φως ^Γε ξε λαμ

ψε τοις εν σκοτει ^Γτου θανατου και σκι α κα

^Nθη με νοις ^Δο ^ΓΘε ος μου ^ΓΙ η σους και τη

^Γαυ του Θε ο τη τι ^Γτον ι σχυ ρον δε σμευ

^Δσας ^Γτου του τασκευη δι ηρ πα σε ^Γ

^ΓΥ ^Γπε ρα γι α ^ΓΘε ο το κε σω ω σον

^Γη μας ^Γ

Γ Π Ν Γ
Γων Χε ρου βιμ και Σε ρα φιμ ε δει χθης
υ ψη λο τε ρα Θε ο το κε συ γαρ μο νη
ε δε ζω τον α χω ρη τον Θε ον εν ση γα
στρι α μολυντε δι ο πιστοι σε πααντες
υμνοις α ει μακα ρι ζο μεν

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. α'.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδένος τὴν γῆν.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς λύχνος ἐπὶ λυχνίαν, στάσεως κρείττονος, ἐπιτεθειμένος ταῖς σελασφόροις σου, Πάτερ ἀρεταῖς πᾶσαν ψυχὴν, πιστῶς σοι προσιοῦσαν, εὐσεβοφρόνως κατελάμπруνας, σκότους ἀμαρτίας λυτρούμενος.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοός σου τὰς ἱεράς, κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τηρήσεις θείων, νόμων τοῦ Πνεύματος, Ἄγγελος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Ἀγγέλων πολιτείαν, μετὰ σαρκὸς ἀναλαβόμενος, Πάτερ θεοφόρε Ἀλύπιε.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εμφρόνως τῶν ὀχληρῶν, τοῦ βίου ἀοίδιμε, μετανάστης ὥφθης, καὶ προσεχώρησας, πρὸς ἀσκητικῆς διαγωγῆς, τὰ σκάμματα προθύμως, τὴν σὴν καρδίαν οἰκητήριον, Ὁσιε δεικνύων τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένε τὸ καθαρὸν, τοῦ Λόγου παλάτιον,
τὴν ψυχὴν μου δεῖξον, οἶκον τοῦ Πνεύματος,
ὑδατος πηγὴ ζωαρχικοῦ, πότισόν με τῇ καύσει,
τῆς ἁμαρτίας φλογιζόμενον, ὅπως κατὰ χρέος
δοξάζω σε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξ Ἐώας εἰς Δύσιν, διαδραμῶν ἅπαντας, τῷ τῆς μετανοίας κηρύγματι κατεπύρσευσα ὄθεν κατάλληλον, τῇ πράξει εὖρες τὴν κλῆσιν, μετανοίας Ὅσιε, δειχθεῖς φερώνυμος. (Δίς)

Δόξα...

Τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον, ἐν τῇ ψυχῇ θέμενος, Πάτερ τὴν δευτέραν ἐν κόσμῳ, Χριστοῦ ἐμφάνειαν προανεκήρυττες, καὶ μετανοίας ἀξιούς, ἐκ καρδίας ἔλεγες, καρπούς ποιήσατε.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον, Χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις ἢ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον Ὅρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Συμεῶν ἡμῖν ὥφθης ἄλλος σοφέ· τὸ γὰρ σῶμα ὑψώσας στύλω ἐκ γῆς, ὦ Πάτερ Ἀλύπιε, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, ἐτροπώσω θεόφρον, πικρῶς κατοιμώζοντας, καὶ εἰς ἀβάτους τόπους, αὐτοὺς ἀπεδίωξας· ὅθεν καὶ ἐδείχθης, ἐγκαλλώπισμα θεῖον, Πατέρων τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ στήριγμα. Διὸ πίστει βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα...

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν ζῆλον τὸν σεπτόν, Βαπτιστοῦ ἐμιμήσω, καὶ κόσμῳ τὴν φρικτὴν, καὶ δευτέραν τοῦ Κτίστου, ἐμφάνειαν ἐκήρυττες, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκραύγαζες· Νῦν ποιήσατε, καρποὺς ἀξίους Κυρίῳ, μετανοίας τε, ἀπὸ καρδίας τελείας, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου,
καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων,
βυθῶ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείαις πανάμωμε, καὶ
ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου,
ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων,
φρικτῆς ἀποφάσεως.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὐα χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος. Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ τοῦ, Ἄδου σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, Γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης, χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα Σωτῆρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλόανθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.

Στίχοι.

Ἀνεῖχεν Ἀλύπιον ὄρθιος κίων,
Πρὸς οὐρανοὺς ζητοῦντα βαίνειν, οὐ μένει.
Εἰκάδι ἕκτη ἄλυπον, Ἀλύπιε, βῆς ἐπὶ οἶκον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Στίχοι.

Οἱ Λακεδαίμων, οὐδαμῶς Δαίμων λάκοι.
Σοβεῖ γὰρ αὐτὸν τοῖς τεραστίοις Νίκων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ, τοῦ Παφλαγόνο, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ἀσκήσεως πέπτωκεν ὁ στερρὸς στῦλος.
Στυλιανὸς γὰρ τὸν βίον καταστρέφει.
Στυλιανὸς φαίδιμος εἰκάδι ἕκτη Θεῶ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλίμακι.

Στίχοι.

Κακὸν φυγῶν πᾶν Ἀκάκιος ἐν βίῳ.
Καλοῖς ἀπείροις ἐντροφᾷ λιπῶν βίον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Ἰάκωβος ἀναχωρήσας κόσμου,
Νῦν τὴν ὑπερκόσμιον οἰκεῖ πατρίδα.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Γεώργιος, ὁ ἐν Χίῳ ἀθλήσας κατὰ τὸ 1807, ξίφει τελειοῦται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σίλου, Ἐπισκόπου τῆς Περσίδος.

Καὶ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐν τῷ Κυπαρίσσῳ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

α νυ ψωσας το κε ρας η μων ^Δ ο α' χορός ^Δ A

γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ^π q

^{Ωδὴ δ'.} ^π q Ραβδος εκ της ρι ζης I εσ σαι ^Δ και αν

θος εξ αυ της Χρι στε ^π q εκ της Παρ θε νου α

νε βλα στη σας ^π q εξ ο ο ρους ο αι νε τος

κα τα σκι ι ου δα σε ος ^π q ηλ θες σα ρκω θεις εξ

α πει ραν δρου ο α α υ λος και Θε ος

^Δ δο ζα τη δυ να μει σου ου Κυ υ ρι ι ε ^π q

^{Ωδὴ ε'.} ^π q Θε ο ος ω ω ωων ει ρη η η η

νης ^π q Πα τηρ οι κτι ρμων ^Δ της με γα λης βου

λη ης σου τον Αγ γε λον ^π q ει ρη νην πα ρε ε

χο με νον α πε ε στει λας η μιν ο

θεν θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη θεν τες

εκ νυ κτος ορ θρι ζον τες δο ζο λο γου

μεν σε φι λα αν θρω ω πε

Ωδη στ' ππλαγχων Ι ω ναν εμ βρυ ον α πη

με σεν ε να λι ος θηρ οι οι ον ε

δε ζα το τη Παρ θε νω δε ε νοι κη σας

ο Λο γος και σα αρ κα λα βων δι ε λη λυ

θε φυ λα ζας α δι α φθο ρον

η ης γαρ ου χ υ πε στη ρευ σε ως την

τε κου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον

Ὡδή ζ'. π
Οι Παιδες ευ σε βει α συν τρα φεν τες

δυ υσ σε βους προ σταγ μα τος κα τα φρο νη

σαν τες πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο

η θησαν αλλ εν με σω της φλο γος ε

στω τες ε ψαλλον ο των Πα τε ερων Θε

ος ευ λο γη το ο ος ει

Ὡδή η'. π
Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Θαυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο

λος ε ζει κο νι σε κα μι νος τυ πον

ου γαρ ους ε δε ζα το φλε γει νε ους ως

ου δε πυρτης Θε ο τητος Παρ θενου ην
 υ πε ε δυ νη δυν δι ο ο α νυ μνου
 τες α να μελ ψω μεν ευ λο γει τω η κτι
 σις πα α σα τον Κυ ρι ον και υ πε ρυ
 ψου ου τω εις παν τας τους αι ω ω
 ω να α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός.

Τιμιωτέρα

Ἦχος Πά

Στίχος α' ^{χ^Μ} ^{π⁹} Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ υ ρι ον ^{π⁹} και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^{χ^Μ} ^Δ ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι

μου ^Δ

^Π ^Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι ιμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δ α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την α δι α φθο

ρωσ ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^{π⁹} την ον τως Θε

ο το κον ^Π Σε μεγα λυ νο μεν ^{π⁹}

Στίχος β' ^{χ^Μ} ^{π⁹} Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ^πι δου γαρ α
πο του νυν ^χμα κα ρι ου σι με πασαι αι
γε νε αι ^Δ

^Π^Δτην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βει ει ειειμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δα συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δτην α δι α φθο
ρως ^ΔΘε ον Λο γον τε κου σαν ^πτην ον τως Θε

ο το κον ^ΠΣε με γα λυ νο μεν ^π

Στίχος γ' ^χ^πΟ τι ε ποι η σε μοι με γα λει
α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
νο μα αυ του ^πκαι το ε λε ος αυ του ^χ^Δ

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φοβου με νοις

αυ τον

την Τι μι ω τε εραν των Χε ρου

βει ει ειειμ και εν δο ζο τε εραν α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

ρως θε ον λο γον τε κου σαν την ον τως θε

ο το κον Σε μεγα λυ νο μεν

Στίχος ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

την Τι μι ω τε εραν των Χε ρου

τεκουσαν την οντως Θεοτοκον Σεμεγαλυ

νομεν

Στίχος στ' Αν τε λαβε το Ισραηλ παι

δος αυτου μνησθη η ναι ε λε ε εους κα

θως ε λαλη σε προς τους πατερας η

μων τω Αβρααμ και τω σπερματι αυτου

εως αιωνος

την Τιμιωτεραν των Χερουβειμ

και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σε

ραφειμ την αδιαφορως Θεον Λο

γον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον Σεμεγα

^N ^Π
 λυ γο μεν Είτα ψάλλεται
ή θ' ὠδή τῶν Καταβασιῶν.

^π
^χ ^Π
^π
 Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι

^M ^Π
^Δ ^Γ
 μι ω τε ε ραν και εν δο ζο τε ε ραν

^π
^Γ
 των α νω στρα τευ μα α α των

^χ ^M ^Π
^π
 Μυ στη ρι ον ζε νον ο ρω ω και

^π ^N
 πα ρα δο ζον ου ρα νον το Σπη λαι ον

^Π ^M ^Π
^Δ ^π
 θρο νον Χε ρου βι κον την Παρ θε νον την

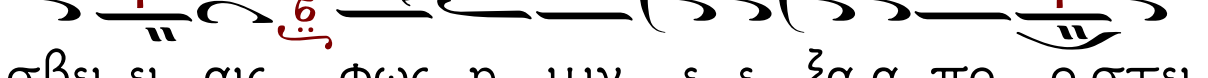

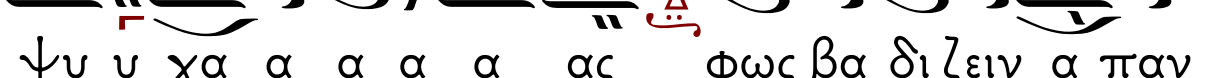

^M ^Π
^Γ ^π
 φα ατ νην χω ρι ον εν ω ω α νε

^π
 κλι θη ο α χω ρη τος Χρι στος ο Θε

^Δ ^N ^Γ
^Δ ος ον α νυ μνου ντες με γα α λυ υ νο ο

^Γ ^M ^χ
^π ^Δ
 με ε ε εν

η γερται μη τις δι α α πιστει ει τω
ε φανη τη η Μα ρι ι α γαρ ε
πει τα κα α θωρα α θη τοις εις α γρον α
α πι ι ου ου σι μυ σταις δε πα α λιν
ω ω φθη α να κει ει με ε νοις ε
εν δε κα ους βα πτι ζει ει ν εκ πε ε μ ψα ς εις
ου ρα νου ου ου ου ου ους ο θεν κα
τα βε βη κεν α α νε λη η φθη ε πι
κυ υ ρω ω ν το κη η ρυ γ μα πλη θε σι τω
ων ση μει ει ω ω ω ν

Θεοτοκίον. **Θ** α να α τει ει λας Η η λι
 ος εκ πα αστου ω ως Νυμ φι ι ος α
 πο του ου τα α φου ση η με ρον και το ον
 Α δη ην σκυ λε ευ σας και θα να τον κα α
 τα αρ γη η σας σε τε κου ση ης πρε
 σβει ει αις φως η μιν ε ε ζα α πο ο στει
 λον φως φω τι ζο ον καρ δι ι ας και τας
 ψυ υ χα α α α ας φως βα δι ζειν α παν
 τας ε εμ βι βα α ζον εν τρι βοις προ ο στα γ
 μα α των σου και ο οδοις τη ης ει ρη η νη
 ης

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ἦχος λ' δι Νη

^Γ ^χ ^ν ^Ν ^Μ
 Πα α α σα πνο η αι νε ε σα α τω ω
 τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
 νει ει τε το ον Κυ υ ρι ι ον εκ τω
 ω ω ω ω ν ου ρα νω ω ω ν αι αι νει
 ει ει τε α αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οις υ
 ψι ι στοις σοι πρε ε πει ει υ υ μνος τω
 ω ω ω ω Θε ε ε ε ω
 Αι νει ει ει τε αυ τον πα α α αν
 τες οι Α αγ γε λοι οι οι α α α αυ του
 αι νει ει ει ει τε αυ τον πα α σαι αι

εκ της δου λει ει ας του αλ λο οτρι ι ου
 ως ρι κτιρμων και φι λα αν θρωω προς
 αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι
 οις αυ του αι νει τε αυ τον εν στε ρε
 ω ματι της δυ να μεως αυ του
 Κυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν
 μνη μει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το
 αλλ ως βα σι λε α υ πνουν τα στρα τι
 ω ται σε ε ε φυλαττον και ως ζω η
 ης θη σαυ ρον σφρα γι δι ε σφρα γι σαν το
 αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες α

φθαρσι ανταις ψυχαιαις ημων

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα

το πληθος της μεγαλω συνης αυ του

Κυ υ ρι ε ο ο ο πλον κα

τα του δι α α βο ο λου τον Σταυ ρον

σου η η μιν δε δω κας φρι ιτ τει ει γαρ και τρε

ε ε μει μη φε ε ρω ων κα θο ραν αυ του

ου την δυ να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα

και θα να το ον κα τη ρ γη σε δι α

του το προ σκυ νου ου ου μεν την τα

φην σου και τη ην ε ε γεερ σιν

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και

κι θα ρα

Ο Αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την

Α να στα σιν κη ρυ ζας τους μεν φυ λα

κας ε φο βι σε τα δε γυ ναι α ε φω ω

νη σε λε γων τι ζη τει τε τον ζων τα με τα α

των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη

οι κου με ε ε νη ζω η ην ε δω ρη η

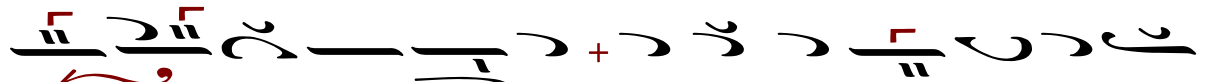
σα α το

 Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο
 ρω
 αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ
 γα νω

 Ε πα θες δι ασταυ ρου ο α πα θης τη
 Θε οτη τι τα φην κα τε δε ζω τρι η με ρον ι
 να η μας ε λευ θε ρω ω σης εκ της δου λει
 ας του εχ θρου και α θα να τισας ζω ο
 ποι η σης η μας Χρι στε ε ο Θε ος δι α
 της α να στα σε ω ως σου φι λα αν θρω ω
 πε

 Ἀι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

λω τος ου τως ε βο α τις εστιν ου ουτος
ο τι ου κα τα δι κα ζε ται εν τοις κα τω
τα τοις της γης αλ λα και ως σκη νην κα τε
λυ σε του θα να του το δε ε σμω τη ρι ον
ε δε ζα μην αυ το ον ως θνη τον και
τρε μω ως Θε ον παν το δυ να με σω τη ρε
λε η σον η μας

 α α α θη η η οι Μα θη η ται αι αι

 αι αι αι αι αι ω νει ει ει δι ι ζο ον

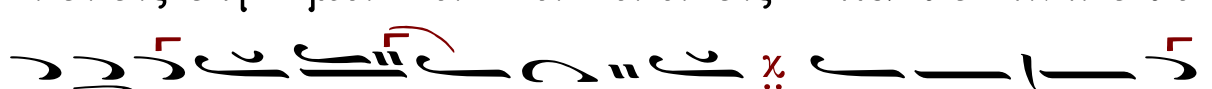
 το το τη ης κα αρ δι ι ι ι ι α

 ας σκλη η ρο ο ο ον αλ λα α α α

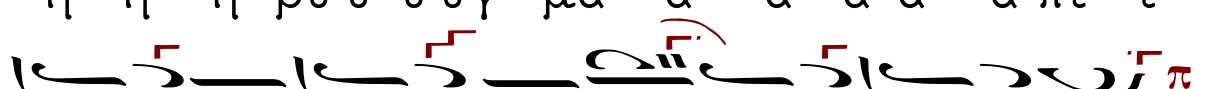
 τοι οισ ση μει ει ει ει ει οισ κα θο πλι σθε

 εν τε ες και θα αυ μα α σι προς το κη η

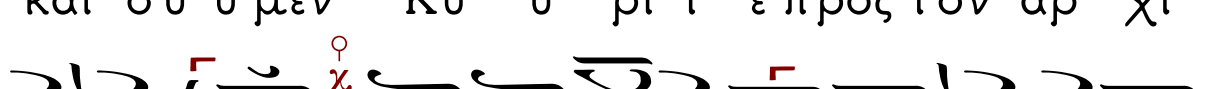
 η η η ρυ υ υ γ μα α α α απε ε

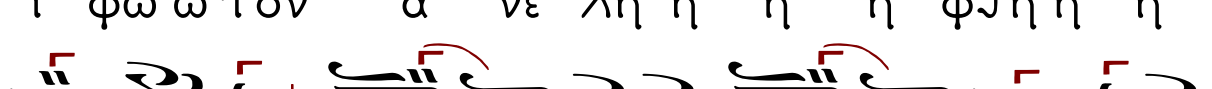
 στε ε ε ε ε ελ λο ο ο ο ον το ο

 και συ υ μεν Κυ υ ρι ι ε προς τον αρ χι

 ι φω ω τον α νε λη η η η φ θη η η

 η η ης Πα α α α τε ε ε ε ε

ε ε ε ε ^υε ε ε ε ε ρα ^οοι δε
 ε κη η ρυ υ τ τ ο ν ^πα ν τ α χ ο υ ο υ ο υ ο υ τ ο
 ο ν λ ο γ ο ο ν ^το ι ς θ α α α υ μ α α α σ ι
 π ι σ τ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ μ ε ε ε ε ε ν ο ι
 ο ι ^πδ ι ο ο ι φ ω τ ι σ θ ε ε ν τ ε ε ς δ ι α α υ τ ω
 ω ω ν ^δο ζ α α α α ζ ο ο μ ε ε ε ε ν σ ο υ
 τ η ν ε ε κ ν ε ε κ ρ ω ν ^Αα ν α α α α α σ τ α α
 α α σ ι ι ι ν ^φι λ α α α α ν θ ρ ω π ε ε Κ υ
 υ υ υ ρ ι ι ι ε

ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ.

Ἦχος Δι

Και νυν και αι και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Υπερευλογημενη υπαρχεις θεο το κε Παρθεεεε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκωθεντος ο αδανα κε κλη

ται η καταρα νε νε κρωται η ευα ηλευθερωται ο θανατος τε θανα

τωται και η μεις ε ζωοποιηθημεν

διο ανυμνουντες βοωωμεν ευ

λο γη τος Χριστος ο Θε ος η μων ο ου τως
ευ δο κη σας δο ο ο ζα σοι

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ.
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ἦχος λ' δι Νη

^Γ ^Ν ^Δ
δοξα ασοι τω δειξαν τι το φως δοξα εν

υ ψι ιστοις θεω και επι γης ειρη

νη εν ανθρωποις ευδοκια

^Ν ^Δ
Υμνου ου μεν σε ευλογου μεν σε

προσκυνου μεν σε δοξολογου μεν σε ευ

χαριστου μεν σοι δια την μεγαα

λην σου δοξαν

^Ν ^Δ
Κυριε Βασιλευ επουρα νιε θεε

Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονο

γενης Ιησου Χριστε και Αγιον

Πνευμα

ν
δ

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο

Υιος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρ

τι αν του κοσμου ελεησον ημας

ο αι αιρων τας αμαρτιι ας του κο ο

σμου

ν
δ

Προσδεε ζαιτην δεησιν ημων ο κα

θημενος εν δεξι α του Πατρος και

ελεησον ημας

ν
δ

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει μονος

Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θε

ου Πατρος αμην ν
Α

^N
ν
Α Καθ ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω

σε ^Δ
Α και αι νε εσω το ο νομα σου εις τον αι

ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω

νος ν
Α

^N
ν
Α Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα ται τη ^Δ
Α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

η μας ν
Α

^N
ν
Α Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ρων η μων ^Δ
Α και αι νε τον και

δε δο ζα σμενον το ο νομα σου ^Δ
Α εις τους

αι ω ωναςαμην ν
Α

ν
Α ^N Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας Δ
Α κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε ν
Α

ν
Α <sup>β
λ</sup> [♂] ^Γ Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ζο ον

Δ
Α ^Γ με τα δι και ω μα τα α σου ν
Α (τρίς)

ν
Α ^N Κυ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θη ση

μιν εν γε νε α και γε νε α Δ
Α ε γω ει

πα Κυ ρι ε ε λε η σον με Δ
Α ι ι α σαι

την ψυ χη ην μου Δ
Α ο τι η μαρ το ον σοι ν
Α

ν
Α ^N ^Δ ^Γ Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο ον

με ^Δ του ποι ει ν το θε λη μα σου ^Δ ο τι συ ^N

ει ει ο Θε ος μου ^γ

^γ ^N Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν

τω φω τισου ο ψο με θα φως ^γ

^γ ^Δ Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι ^Π

νω σκου σι σε ^γ

^γ ^N Ἄ γι ος ο Θε ος ^Δ Ἀ γι ος Ι σχυ ρος ^Δ

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας (τρίς) ^γ

^γ ^N Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ ^Π και Α γι ω

Πνευ μα τι ^γ

^γ ^Δ και νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι

ω νας των αι ω νων αμην ν
Δ

Δ ν
Δ α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας ν
Δ

Ἄσματικόν.

^χ ν
Δ Δ α γι ο ος ο Θε ε ος Δ
Δ

^Δ Δ
Δ Δ α γι ο ος Ι σχυ ρος Δ
Δ

^N Δ
Δ Δ γι ι ι ος Δ
Δ Α α θα α α α α

να α α α α τος Δ
Δ ε λε ε ε ε ε η

^N ν
Δ σο ο ο ο ο ον η η μα α α ας ν
Δ

Μετὰ τὴν Δοξολογία, ὅταν ὁ ἦχος εἶναι
Πλάγιος α', Πλάγιος β', Βαρύς, & Πλάγιος δ'.

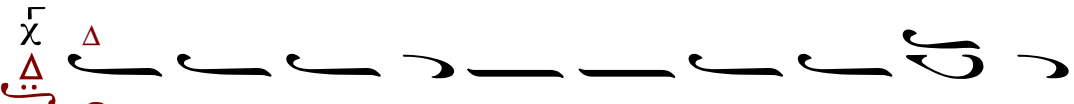

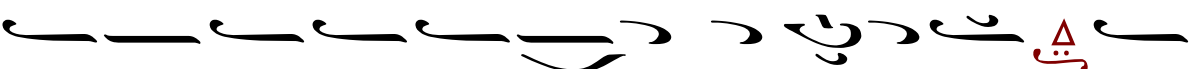
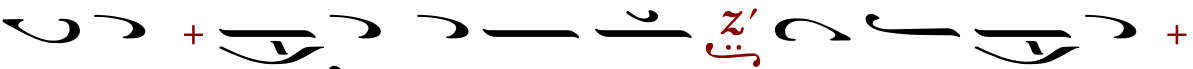

Ἦχος λ' ᾠὴ Νη

^π_χ ^ν ^Ν
^δ **Ἄ** να στα ας εκ του μνη μα τος ^Δ ^δ και
 τα δε σμα δι αρ ρη ζας του Α δου ^Δ ^δ ε λυ
 σας το κα τα κρι μα του θα να του Κυ ρι ε ^β ^λ
 παν τας εκ των πα γι ι δων του εχ θρου ρυ σα
 με νος ^ν ^δ εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο
 στο λοις σου ^Δ ^δ ε ζα πε στει λας αυ τους ε πι
 το κη ρυ γ μα ^β ^λ και δι αυ των την ει ρη νην +
 πα ρε ε σχες τη οι κου με νη ^Δ ^δ μο νε πο λυ
 ε λε ε ε ε ε ^ν ^δ

Ἡ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ.

Ἦ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ.

Ἦχος Δ'

^χ ^Δ
^Δ
 Ση με ρον Σω τη ρι α τω κο σμω

 γε ε γο νεν α σω μεν τω Α να σταν τι

 εκ τα φου και Αρ χη γω της ζω ης η μων κα

 θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το

 νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

 ε λε ο ο ος ^Δ

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' α' Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^Δ ^M
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γ ^η

5. ^N ^Π
Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^q

6. ^N ^Δ
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^Δ ^η

7. ^Γ ^Γ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ ^η

8. ^{Δ-Θ} ^Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ ^η

9. ^Δ ^Γ
Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ ^η

10. ^N ^Π ^Δ
Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^q

11. ^N ^Δ ^N
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^Δ ^η

12. ^N ^Δ
Cοι Κυ ρι ε ^Δ ^η

τερ σωσον ημας 6

Στίχ. γ' χ^χ M
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οιμασε τον θρονον αυ του και η βα

σι λει α αυ του παντων δε σποζει Δ

χ^χ M Δ
Γαισ πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω B

τερ σωσον ημας 6

Στίχ. δ' χ^χ M Δ
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του Δ

χ^χ M Δ
Γαισ πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω B

τερ σωσον ημας 6

Δόξα... Καὶ νῦν...

^Γ ^Δ
^Δ

 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σωτῆρος σωσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'.

^Γ ^Μ
^Δ

 Ἄμνην ἡν

Στίχ. α' ^Γ ^Μ
^Δ

 Ἄρνει ψυχή μου τὸν Κυριόν

^Δ

 αἰνεσάμενος ἐν τῷ ζῳῆ μου

^Δ

 ψαλλώ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ

^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ

 σωσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὁ πατήρ

^Β ^Μ ^Δ ^Μ
^Δ

 ὁ σῶστίς ἐκ νεκρῶν ψαλλοντάς σοι ἀληθῆ

^Γ ^Δ
^Δ

 ἡμῶν

Στίχ. β' ^Γ ^Μ
^Δ

 Μακάριος ὁ Θεός

Ι ακωβ βο η θος αυ του η ελ πικ

αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ

του

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη

λου ι α

Σπ'χ. γ' τον ποι η σαν τα τον ου ρα

νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν

τα τα εν αυ τοις

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη

Γ Δ
λου ι α

Σπίχ. δ' Βασιλευσει Κυριος εις τον

αι ω να ο Θεος σου Σιων εις γε νε

α αν και γε νε αν

Γ Δ Γ Δ Γ
Γωσον ημας Υιε Θεου ο α

B M Δ M
ναστας εκ νεκρων ψαλλοντας σοι αλλη

Γ Δ M
λου ι α

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

M Γ Δ B Γ
και νυν και αι και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων α μην

^M ^Δ ⁺ ^Δ

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου α θνατος υ πα α α ρχων
^M ^Δ

και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 τεραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
⁺ ^Δ

εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
^B ^Δ

παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
^M ^Δ ^Γ

ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^Δ ^N ^M

ο Θε ος θα να α τω θνα τον πα τη σας
^χ ^Δ ^χ ^M

ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
^Δ ^B

δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
^χ ^M ^{ΓΔ}

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

^Γ ^Μ ^Δ
^Δ Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
^Β σπε ε σω ω μεν Χρι στω ω ω ω ^Δ ω
^Γ ^Δ ^Β
 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στα α
^Μ ^Γ ^Δ
 α ας ε εκ νε κρω ω ω ω ν ψα λ λον τας
^Δ
 σοι α λ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον.

Ἐξ υψους κατηλθες ο ο ευσπλααγ
 χνος τα φηνκατε δε ζω τριι η με ε ρον
 ι να η μας ε λευ θε ρω σης των πα
 θων η ζω η και η α να στα σις η
 μων Κυ ρι ε ε δο ζα α σοι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΚΕ'.**

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εὕξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **4:1-7**

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἣς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραΰτητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἷς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· εἷς Θεὸς καὶ Πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

^πχ
 εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 λαβομεν Πνευμα επουραανιον ευρο
 μεν πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
 αδα προσκυνοου ουντες αυτη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἦχος Δι

^πχ
 Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφῆσιν
 ἀμαρτιων και εἰς ζωην την αι
 ω ω νι ον

Πληρωθήτω το στόμα ημών
αινεσεως σου Κυριε οπως υμνη
σωμεν την δοξαν σου οτι η ζω
σας ημας των αγιων σου με τα σχειν
μυστηριων τηρησον ημας
εν τω σωαγιασμω ολην την η
μεραν μελεταν την δι και ο συνην σου
Αλληλουια Αλληλουια Αλλη
λουου ιααα

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δί

Ἄ α μ η ν Εἰ η τ ο ο ν ο μ α Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

ως του αι ω νος (Δίς)

Τ ο ο ν ο μ α Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος Τὸν Εὐλογοῦντα.

Τ ο ν ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζ ο ν τα η μας Κυ ρι ε φυ λα τ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.